

helst Mening, hvis den ikke følges af Handling. Det er en saa stærk parlamentarisk Udtalelse, at den er ganske utilbørlig, hvis den ikke umiddelbart efter følges af tilsvarende parlamentarisk Handling. Det samme, mener jeg, er Tilfældet med den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen), som her udtalte, at den højtærede Forsvarsminister havde talt Usandhed og imod bedre Vidende. Det var i Virkeligheden, hvad det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds paastod. Hvis disse Udtalelser overhovedet ere parlamentarisk tilladelige, maa de fra de ærede Medlemmers Side følges af parlamentariske Handlinger, det vil sige, saa maa de Herrer stille et Mistillidsvotum.

Formanden: Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds har ikke beskyldt Forsvarsministeren for at have talt bevidst Usandhed.

Borgbjerg: Han brugte ikke de Ord, men hans Tankegang var netop den.

Formanden: Man maa ikke saadan oversætte andres Tanker.

Borgbjerg: Ja, hans Udtalelses Indhold var det, at den højtærede Forsvarsminister her under Militærforespørgselen havde udtalt, at Loven var bleven holdt, skønt han paa dette Tidspunkt havde de Indberetninger her, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds nu kender, og som efter det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds Mening viste noget helt andet, men dette er ikke Hovedsagen. Hovedsagen er, at naar man bruger saa stærke Udtalelser, er man parlamentarisk forpligtet til at lade dem efterfølge af Handling, og Handling er her at foreslaa et Mistillidsvotum. Jeg spørger det ærede Medlem fra Frederiksberg om, hvorfor han, naar han mener, at Regeringen har ført ham og hans Parti og dette Tings Flertal bag Lyset, da ikke foreslaar et Mistillidsvotum. De Herrer viste i Efteraaret, at de ikke vare bange for at nægte Finansloven for at styrte Ministeriet, hvorfor nægte de da ikke Tillægsbevillingsloven? Ved Afstemning over det foreliggende Forslag kunne de endnu forsøge at styrte dette Ministerium. Hvorfor gøre de det ikke? Hvis de ikke gøre det, hvis de ikke tør lade deres Ord efterfølge af Handling, kan jeg ikke bøje mig med stor Respekt

for disse stærke Ord. Og hvad er Grunden dertil? Kunne de ikke blive enige om det?

Det ærede Medlem fra Ringkøbing talte om, at man ikke havde haft særlig Anledning til at give Regeringen et Valgrundlag. Jeg erindrer dog et Øjeblik, da jeg sporede den allermest levende Lyst og Villie hos det ærede Medlem til at faa et Mistillidsvotum frem og faa det vedtaget. Det ærede Medlem stillede nemlig en Forespørgsel, hvis Ordlyd og Mening og Aand bebrejdede Regeringen Grundlovsbrud, mindre kunde ikke gøre det. Men jeg erindrer ogsaa, at det ærede Medlem ikke var i Stand til at faa stillet et Forslag til en Dagsorden, som i Ord og Aand svarede til Forespørgselen. Det ærede Medlem havde utvivlsomt paa det Tidspunkt den allermest levende Lyst til at styrte Regeringen, men Evnen til at samle et Flertal derom synes ikke at være ham given. Maaske er det saa uheldigt for de forskellige Grupper, der tilsammen danne et Flertal, at een Gruppe paa eet Tidspunkt og en anden Gruppe paa et andet Tidspunkt har haft en vis Lyst til at stille og stemme for et Mistillidsvotum, men man har ikke kunnet blive enig om at støtte det paa samme Tidspunkt og i samme Form. Jeg tror, at det er her, vi egentlig have Forklaringen. Det har været de Herrer af det regeringsfjendtlige Flertal umuligt at enes om et Mistillidsvotum paa een Gang og i samme Form.

Efter min Mening er der ikke andre her inde, der ere blevne førte bag Lyset af denne Regering end dem, der, som det ærede Medlem fra Frederiksberg og andre, ere blevne førte bag Lyset af deres egne Illusioner. De have i mange Aar bildt sig selv ind og søgt at bilde andre ind, at saa snart Oppositionens Mænd kom til Magten, vilde de svigte deres Program. Det ærede Medlem har tænkt sig, at naar radikale Venstremænd bleve Ministre, maatte de selvfølgelig gaa over til at blive Militarister omtrent med det samme, eller i alt Fald efter nogle faa Maaneders Forløb. Og noget lignende har det ærede Medlem fra Ringkøbing ment ud fra sit eget Livs Erfaring. Disse Illusioner have de lullet sig ind i og søgt at faa andre til at tro paa. De fortalte os Socialdemokrater, at saa snart de Radikale bleve Ministre, skulde de snart blive moderate og Militarister. De advarede os mod at følge dem, Arbejderne og Socialdemokraterne vilde blive skuffede, og de fortalte os, at det vilde gaa Socialdemokraterne paa